

Politisk resolution

Socialistiska Partiets 27:e kongress

Politisk resolution för Socialistiska Partiets 27:e kongress

Den dramatiska politiska utvecklingen i Sverige och på andra håll i världen ställer socialister inför historiska utmaningar. Den högerreaktionära globala vågen, från Filippinerna till Brasilien, från Trumps USA till Orbans Ungern och de högnationalistiska partiernas framryckning i land efter land, hotar allt vad arbetarrörelsen, vänstern, kvinnorörelsen och demokrater uppnått under efterkrigstiden - liksom kampen för att bemästra klimatkris och överlevnadsfrågor. Det nyliberala etablissemanget röjde väg för motreaktionen; Folkets demokratiska beslut krossades av storfinansens "trojka" när Grekland sökte gå sin egen väg. Massarbetslöshet och nyfattigdom utlöste Brexit i Storbritannien. Macrons politik för de rika möttes av Gula västarnas uppror. Det nyliberala marknadsetablissemanget och högnationalismen är två sidor av samma mynt; försöket att splittra och vältra över kapitalismens bördor på vår tids arbetarklass.

Socialdemokratisk högersväng

Den svenska S-ledningens januariuppgörelse med centerpartiet och liberalerna om en drastisk högersväng och ett aggressivt nyliberalt program är också i Sverige ett hårt slag mot arbetare och låginkomsttagare liksom mot välfärd och jämlikhet generellt. Försämrat anställningsskydd, sänkt arbetsgivaravgift, fortsatta skattesänkningar för de rika, privatiserad arbetsförmedling, minskat strandskydd, marknadshyror, försämrad A-kassa, lägre lön för nyanlända, inga krav på kollektivavtal för nystartsjobb, ökade skattesubventioner för rikas hushållstjänster, inga begränsningar för privata vinster i välfärden... Regeringsprogrammet kunde ha varit valpropaganda i valet 2018 för allt vad en Alliansseger skulle föra med sig. Ja, i flera avseenden representerar det en politik som inte är mindre extrem än den en M-Kd-regering skulle stå för.

Överenskommelsen presenterades som att det handlar om att "läsa upp gamla knutar och åstadkomma systemförändringar som kan vara stabila över tid." Översatt från politikersvenska betyder det "ge upp varje tanke på att arbetare och tjänstemän skulle ha självständiga och gemensamma intressen skilda från överklassens och genomföra försämringar som det blir omöjligt att göra något åt vad folk än röstar på".

Svensk socialdemokrati har här följt i spåren av de många europeiska socialdemokratiska partier som just genom sin kapitulation för nyliberalismen begått eller begår självmord. Grekland, Nederländerna, Frankrike... Genom den låga klasskampsnivån och arbetarrörelsens brist på mobilisering mot försämringarna är det runt om i Europa ofta högerextrema partier som profiterar på människornas frustration. Det är ingen tillfällighet att Sverigedemokraternas Jimmy Åkesson verkade vara den ende riktigt nöjde efter januariöverenskommelsen. Han till och med skissade på möjligheten att attackera S från vänster nu när "socialdemokraterna gör sin högergir".

Den som har haft den minsta förhoppning om att socialdemokraterna under Stefan Löfvén skulle stå emot högeroffensiven har nu fått svart på vitt om motsatsen. De har i stället gjort sig till ett direkt redskap för den och givit extremhögern ytterligare chanser att utmåla sig som "den enda oppositionen".

Utomparlamentarisk kamp

Vänsterpartiet lyckades inte, trots sin parlamentariska vågmästarposition, blockera utvecklingen. Partiledningen gjorde bedömningen att röd knapp inte skulle resultera i nyval utan i att Centern och Liberalerna flyttade sitt stöd till moderatledaren Kristersson och en hårdare högerregering med stöd av Sverigedemokraterna.. Det var ingen självklar bedömning. Ett rakryggt nej i riksdagen till januariöverenskommelsens frontalangrepp på välfärd och löntagarintressen tillsammans med mobilisering av folkliga motkrafter hade kunnat kullkasta förutsättningarna. Vänsterpartiet har deklarerat sitt motstånd till regeringsprogrammet, att partiet kommer att rösta emot kontrareformerna och fälla regeringen om den försöker införa marknadshyror och attackerar arbetsrätten.

Nu hänger det på den utomparlamentariska opinionen och kampen. På arbetsplatser, i fackföreningar, hyresgästföreningar och bland alla försvarare av en anständig välfärdspolitik måste mobiliseringar komma till stånd. Regeringens nyliberala angrepp måste drivas tillbaka av folkliga protester och manifestationer. I december lovade LO-ledningen som en kommentar till regeringsförhandlingarna att ”vi kompromissar aldrig om tryggheten för vanligt folk”. Upp till bevis nu! Under hösten har LO:s eftergifter om arbetsrätten börjat skapa protester underifrån. Med en S-regering i de borgerligas ledband är det hög tid att LO-facken släpper den ”facklig-politiska samverkan”, d v s den okritiska lojaliteten mot S och väljer att företräda medlemmarna mot regeringen.

Samling vänster

Trots Löfvens samtal med Vänsterpartiet är den fastslagna inriktningen i januariuppgörelsen att ”Vänsterpartiet inte kommer att ha inflytande över den politiska inriktningen i Sverige under den kommande mandatperioden.” Det är bara för V att tacka och ta emot. Att inte förknippas med denna högerpolitik är inget att sörja, tvärtom är det en nödvändig grund för en kraftfull opposition mot en regering som trots S och Mp kommer att regera på ett aggressivt borgerligt program.

För att bygga den vänsteroppositionen krävs samling av alla socialistiska krafter som är beredda att kämpa för att blockera den förödande högerutvecklingen, bryta den onda cirkeln och bana väg ut ur återvändsgränden. Uppgiften är att skyndsamt samla alla dem som vill göra motstånd mot nyliberalism och högerreaktion för en växande bred, folklig och kämpande vänsterrörelse.

Vi socialister kan här bidra med våra erfarenheter och förmåga överallt där vi har möjlighet. Vi kan bistå med mångåriga fackliga erfarenheter, folkrörelseaktivism och klasskamp, internationell inspiration från rättvisestrider och ekosocialistisk kamp över hela jorden, socialistisk folkbildning och, inte minst, frihetliga socialistiska och antikapitalistiska perspektiv mot dagens nyliberala finansvälde och rasistiska högerreaktion.

Socialistiska Partiet har inte varit något parlamentariskt parti utan en mångårig politisk strömning inom arbetarrörelsens vänster – och markerar nu detta genom en ny organisationsbeteckning så att ingen förhindras att delta i gemensamma ansträngningar.

Vi verkar för att alla radikala krafter som delar ambitionen att skapa en stark vänsterpol gör gemensam sak; medkämpar i Vänsterpartiet och vänstergrupper, Feministiskt Initiativ, radikala miljöpartister, fackföreningsfolk, solidaritets-, välfärds- och flyktingaktiva. Var vi än vi befinner oss, låt oss tillsammans bygga en stark vänsteropposition och ett solidaritetsblock som återtar samhällsinitiativet och blir den politiska rösten för alla underordnade, maktlösa, diskriminerade och nedtryckta - för ett jämlikt och solidariskt samhälle med klimatansvar för kommande generationer.